

DECIZIE

de inadmisibilitate a sesizării nr.67g/2018 privind excepția de neconstituționalitate
a unor prevederi din Codul de procedură penală și din Codul penal

nr. 54 din 11.06.2018

Monitorul Oficial nr.400-409/133 din 26.10.2018

* * *

Curtea Constituțională, judecând în componența:
dlui Mihai POALELUNGI, *președinte*,
dlui Igor DOLEA,
dlui Victor POPA,
dlui Veaceslav ZAPOROJAN, *judecători*,
cu participarea dlui Vasili Oprea, *grefier*,
Având în vedere sesizarea depusă la 31 mai 2018,
Înregistrată la aceeași dată,
Examinând admisibilitatea sesizării menționate,
Având în vedere actele și lucrările dosarului,
Deliberând pe 11 iunie 2018 în camera de consiliu,
Prezintă următoarea decizie:

ÎN FAPT

1. La originea cauzei se află excepția de neconstituționalitate:

- a textului „liberarea provizorie sub” din punctul 8) al alineatului (3) din articolul 175 din Codul de procedură penală;
 - a articolului 191 din Codul de procedură penală;
 - a întregului Cod de procedură penală;
 - a punctelor 71 și 72 din [Legea nr.66 din 5 aprilie 2012](#) pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală;
 - a [Legii nr.58 din 29 martie 2018](#) pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală;
 - și a articolului 88 din [Codul penal](#),
- ridicată de către dl avocat Gheorghe Malic, în dosarul nr.16rj-338/18, pendinte la Curtea de Apel Chișinău.

2. Excepția de neconstituționalitate a fost depusă la Curtea Constituțională pe 31 mai 2018 de completul de judecată din cadrul Curții de Apel Chișinău (domnii judecători Gheorghe Iovu, Alexandru Gafton și Ghenadie Morozaan), în baza articolului 135 alin.(1) literele a) și g) din Constituție, așa cum a fost interpretat acesta prin [Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 9 februarie 2016](#).

A. Circumstanțele litigiului principal

3. Pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, se află cauza penală privind învinuirea dlui Dorin Chirtoacă de comiterea infracțiunilor prevăzute de articolul 324 alineatul (3) literele a) și b) [Coruperea pasivă] și articolul 42 alineatul (2), articolul 326 alineatul (3) litera a) [Traficul de influență] din [Codul penal](#).

4. În cadrul judecării cauzei penale, în privința dlui Dorin Chirtoacă a fost aplicată, la diferite intervale de timp, măsura arestului la domiciliu. Ulterior, această măsură a fost înlocuită cu măsura liberării provizorii sub control judiciar, fiind prelungită de către judecător pe un termen de 30 de zile.

5. Pe 7 mai 2018, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, a aplicat în privința dlui Dorin Chirtoacă măsura preventivă a liberării provizorii sub control judiciar pe un termen de 60 de zile.

6. Încheierea din 7 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, prin care a fost aplicată măsura preventivă a liberării provizorii sub control judiciar în privința dlui Dorin Chirtoacă, a fost contestată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău.

7. În cadrul procedurii de recurs, dl avocat Gheorghe Malic, care reprezintă interesele dlui Dorin Chirtoacă, a depus o cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a unor prevederi din Codul de procedură penală și din Codul penal.

8. Prin încheierea din 24 mai 2018, Curtea de Apel Chișinău a dispus trimiterea excepției de neconstituționalitate către Curtea Constituțională.

B. Legislația pertinentă

9. Prevederile relevante ale [Constituției](#) sunt următoarele:

Articolul 4

Drepturile și libertățile omului

„(1) Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile omului se interpretează și se aplică în concordanță cu [Declarația Universală a Drepturilor Omului](#), cu pactele și cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

(2) Dacă există neconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte și legile ei interne, prioritate au reglementările internaționale.”

Articolul 23

Dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle

„(1) Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică.

(2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.”

Articolul 53

Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică

„(1) Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.

(2) Statul răspunde patrimonial, potrivit legii, pentru prejudiciile cauzate prin erorile săvârșite în procesele penale de către organele de anchetă și instanțele judecătorești.”

Articolul 54

Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

„(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sunt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.”

10. Prevederile relevante ale Codului de procedură penală, adoptat prin Legea nr.122 din 14 martie 2003, sunt următoarele:

Articolul 175

Noțiunea și categoriile de măsuri preventive

„[...]

(3) Măsuri preventive sunt:

[...]

8) liberarea provizorie sub control judiciar;

[...],

Articolul 191

Liberarea provizorie sub control judiciar

„(1) Liberarea provizorie sub control judiciar se poate aplica de către judecătorul de instrucție sau de către instanță pe un termen de cel mult 60 de zile. Liberarea provizorie sub control judiciar este însoțită de una sau mai multe obligații prevăzute la alin.(3).

(2) Liberarea provizorie sub control judiciar nu se acordă învinuitului, inculpatului în cazul în care există date că el va săvârși o altă infracțiune, va încerca să influențeze asupra martorilor sau să distrugă mijloacele de probă, să se ascundă de organele de urmărire penală, de procuror sau, după caz, de instanța de judecată.

(3) Liberarea provizorie sub control judiciar este însoțită de una sau mai multe din următoarele obligații:

1) să nu părăsească localitatea unde își are domiciliul decât în condițiile stabilite de către judecătorul de instrucție sau, după caz, de către instanță;

2) să comunice organului de urmărire penală sau, după caz, instanței de judecată orice schimbare de domiciliu;

3) să nu meargă în locuri anume stabilite;

4) să se prezinte la organul de urmărire penală sau, după caz, la instanța de judecată ori de câte ori este citată;

5) să nu intre în legătură cu anumite persoane;

6) să nu săvârșească acțiuni de natură să împiedice aflarea adevărului în procesul penal;

7) să nu conducă autovehicule, să nu exercite o profesie de natura aceleia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii;

8) să predea pașaportul judecătorului de instrucție sau instanței de judecată.

(3¹) Controlul judiciar privind necesitatea de menținere a măsurii liberării provizorii sub control judiciar se realizează periodic, dar nu mai rar decât o dată la 60 de zile, de către judecătorul care a dispus măsura sau, în lipsa acestuia, de către judecătorul desemnat în modul stabilit de lege. Dacă temeiurile care au determinat luarea măsurii se mențin sau au apărut temeiuri noi care să justifice menținerea acesteia, liberarea provizorie sub control judiciar se extinde, de fiecare dată, pentru un termen prevăzut la alin.(1).

(3²) Măsura liberării provizorii sub control judiciar poate fi dispusă pe un termen de cel mult 12 luni cumulative învinuitului, inculpatului de săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen de cel mult 12 ani sau pe un termen de cel mult 24 de luni cumulative învinuitului, inculpatului de săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 12 ani.

(4) Organul de poliție în a cărui rază teritorială locuiește învinuitul, inculpatul liberat provizoriu sub control judiciar verifică periodic respectarea obligațiilor de către învinuit, inculpat, iar în cazul în care constată încălcări ale acestora, sesizează imediat judecătorul de instrucție, în cursul urmăririi penale, sau instanța de judecată, în cursul judecării cauzei.

(5) Controlul judiciar asupra persoanei liberate provizoriu poate fi ridicat, total sau parțial, pentru motive întemeiate, în modul stabilit pentru aplicarea acestei măsuri.”

Articolul 193

Revocarea liberării provizorii

„(1) Liberarea provizorie poate fi revocată dacă:

1) se descoperă fapte și circumstanțe care nu au fost cunoscute la data admiterii cererii de liberare și care împiedică liberarea provizorie;

2) învinuitul, inculpatul cu rea-credință nu îndeplinește obligațiile stabilite sau a săvârșit o nouă infracțiune cu intenție.

(2) În cazul revocării liberării provizorii, persoana este supusă arestării preventive sau arestării la domiciliu.”

11. Prevederile relevante ale [Legii nr.66 din 5 aprilie 2012](#) pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală sunt următoarele:

71. Articolul 190 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 190.** Liberarea provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune

(1) Liberarea provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune poate fi dispusă de către judecătorul de instrucție sau, după caz, de către instanța de judecată la solicitarea procurorului.

(2) Persoana arestată preventiv în condițiile art.185 sau avocatul acesteia poate cere, în tot cursul procesului penal, punerea sa în libertate provizorie sub control judiciar sau pe cauțiune.”

72. La articolul 191:

„titlul articolului va avea următorul cuprins:

Articolul 191. Liberarea provizorie sub control judiciar;

la alineatul (1), textul „a persoanei arestate preventiv, reținute sau în privința căreia s-a înaintat demers de arestare” se exclude;

la alineatul (2), cuvintele „sau să fugă” se substituie cu textul „să se ascundă de organele de urmărire penală, de procuror sau, după caz, de instanța de judecată”;

la alineatul (3), cuvintele „a persoanei deținute” se exclud.

12. Prevederile relevante ale [Legii nr.58 din 29 martie 2018](#) pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală sunt următoarele:

„[...]”

1. La articolul 190, textul „, pe tot parcursul procesului penal” se exclude.

2. La articolul 191:

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

“(1) Liberarea provizorie sub control judiciar se poate aplica de către judecătorul de instrucție sau de către instanță pe un termen de cel mult 60 de zile. Liberarea provizorie sub control judiciar este însoțită de una sau mai multe obligații prevăzute la alin.(3).”

articolul se completează cu alineatele (3¹) și (3²) cu următorul cuprins:

“(3¹) Controlul judiciar privind necesitatea de menținere a măsurii liberării provizorii sub control judiciar se realizează periodic, dar nu mai rar decât o dată la 60 de zile, de către judecătorul care a dispus măsura sau, în lipsa acestuia, de către judecătorul desemnat în modul stabilit de lege. Dacă temeiurile care au determinat luarea măsurii se mențin sau au apărut temeiuri noi care să justifice menținerea acesteia, liberarea provizorie sub control judiciar se extinde, de fiecare dată, pentru un termen prevăzut la alin.(1).

(3²) Măsura liberării provizorii sub control judiciar poate fi dispusă pe un termen de cel mult 12 luni cumulative învinuitului, inculpatului de săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen de cel mult 12 ani sau pe un termen de cel mult 24 de luni cumulative învinuitului, inculpatului de săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 12 ani.”

alineatul (4) va avea următorul cuprins:

“(4) Organul de poliție în a cărui rază teritorială locuiește învinuitul, inculpatul liberat provizoriu sub control judiciar verifică periodic respectarea obligațiilor de către învinuit, inculpat, iar în cazul în care constată încălcări ale acestora, sesizează imediat judecătorul de instrucție, în cursul urmăririi penale, sau instanța de judecată, în cursul judecării cauzei.”

3. Articolul 192 se completează cu alineatele (2²) și (2³) cu următorul cuprins:

“(2²) Necesitatea de menținere a măsurii liberării provizorii pe cauțiune se verifică periodic, dar nu mai rar decât o dată la 60 de zile, de către judecătorul care a dispus măsura sau, în lipsa acestuia, de către judecătorul desemnat în modul stabilit de lege.

(2³) Măsura liberării provizorii pe cauțiune poate fi dispusă pe un termen de cel mult 12 luni

cumulative învinuitului, inculpatului de săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen de cel mult 12 ani sau pe un termen de cel mult 24 de luni cumulative învinuitului, inculpatului de săvârșirea unei infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 12 ani.”

13. Prevederile relevante ale Codului penal, adoptat prin [Legea nr.985 din 18 aprilie 2002](#), sunt următoarele:

Articolul 88

Calcularea termenelor pedepsei și computarea arestului preventiv

„(1) Termenele de privare de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate și de închisoare se calculează în luni și ani, iar cele de muncă neremunerată în folosul comunității – în ore.

(2) La computarea sau cumularea pedepselor menționate la alin.(1), cu excepția muncii neremunerate în folosul comunității, precum și la înlocuirea pedepsei, se admite calcularea acestora în zile.

(3) Timpul aflării persoanei sub arest preventiv până la judecarea cauzei se include în termenul închisorii, calculându-se o zi pentru o zi, iar în termenul muncii neremunerate în folosul comunității – calculându-se o zi de arest preventiv pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

(4) Durata arestului preventiv și cea a executării pedepsei cu închisoare, aplicate prin hotărâre a instanței de judecată, pentru infracțiunea săvârșită în străinătate se includ în termenul pedepsei, în cazul extradării persoanei în condițiile legii, calculându-se o zi pentru o zi.

(5) Condamnatului care s-a aflat sub arest preventiv până la numirea cauzei spre judecare, la stabilirea în calitate de pedeapsă principală a amenzii, a privării de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, instanța de judecată, ținând cont de termenul aflării sub arest preventiv, îi atenuază pedeapsa stabilită sau îl liberează complet de executarea acesteia.

(6) Timpul în care condamnatul, în cursul executării pedepsei, urmează un tratament spitalicesc se include în durata executării pedepsei, cu excepția cazului în care și-a provocat singur boala, fapt ce s-a constatat în cursul executării pedepsei. În durata executării pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității nu se include timpul în care condamnatul lipsește de la locul de muncă.”

ÎN DREPT

A. Argumentele autorului excepției de neconstituționalitate

14. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul susține că prevederile Codului de procedură penală care reglementează instituția liberării provizorii sub control judiciar lasă loc de interpretări arbitrare. Astfel, cu referire la condițiile aplicării măsurii preventive a liberării provizorii sub control judiciar, autorul excepției apreciază că, în virtutea caracterului său alternativ, această măsură nu poate fi aplicată în cazul unei persoane care nu se află, *de facto*, în arest preventiv sau în arest la domiciliu.

15. Potrivit autorului excepției, lipsa de claritate a normelor se datorează utilizării unui limbaj necorespunzător în textul Codului de procedură penală, care lasă loc de ambiguități, precum și modificărilor și completărilor efectuate la acesta, care nu au ținut cont de conceptul avut în vedere de către legislator la data reglementării măsurii liberării provizorii sub control judiciar.

16. Cu privire la prevederile articolului 88 din [Codul penal](#), autorul excepției susține că aceste dispoziții sunt neconstituționale, pentru că nu stabilesc nicio modalitate de computare a perioadei în care o persoană a fost supusă măsurii preventive a liberării provizorii sub control judiciar.

17. În opinia autorului excepției, prevederile contestate sunt contrare articolelor 4, 23, 53 și 54 din Constituție.

B. Aprecierea Curții

18. Examinând admisibilitatea sesizării privind excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele.

19. În conformitate cu articolul 135 alin.(1) lit.a) din [Constituție](#), controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a Codului de procedură penală și a [Codului penal](#), ține de competența Curții Constituționale.

20. Curtea constată că sesizarea privind excepția de neconstituționalitate, excepție ridicată de către dl avocat Gheorghe Malic în dosarul nr.16rj-338/2018, pendinte la Curtea de Apel Chișinău, este formulată de către subiectul căruia i s-a conferit acest drept, în baza articolului 135 alin.(1) literele a) și g) din [Constituție](#), așa cum a fost interpretat acesta prin [Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 9 februarie 2016](#).

21. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie următoarele prevederi: textul „liberarea provizorie sub” din punctul 8) al alineatului (3) din articolul 175 din Codul de procedură penală; articolul 191 din Codul de procedură penală; întregul Cod de procedură penală; punctele 71 și 72 din [Legea nr.66 din 5 aprilie 2012](#) pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală; [Legea nr.58 din 29 martie 2018](#) pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală; și prevederile articolului 88 din Codul penal.

22. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile contestate încalcă prevederile articolelor 4, 23, 53 și 54 din [Constituție](#). Deși sunt invocate toate aceste prevederi constituționale, criticile autorului excepției se referă, în esență, numai la încălcarea dispozițiilor articolului 23, care garantează dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că măsura liberării provizorii sub control judiciar, reglementată la articolul 191 din Codul de procedură penală, face parte, alături de măsura liberării provizorii pe cauțiune, din categoria **măsurilor preventive alternative la arest** [a se vedea articolul 175 alin.(5) din Cod]. Astfel, ea îi poate fi aplicată persoanei în privința căreia este înaintat un demers de arestare sau învinuitului ori inculpatului care sunt deja arestați.

24. Curtea reține că măsura liberării provizorii sub control judiciar presupune un control periodic al acesteia, care se efectuează nu mai rar decât o dată la 60 de zile, cu posibilitatea prelungirii ei pe un termen de cel mult 12 luni cumulative sau pe un termen de 24 de luni cumulative, în funcție de gravitatea infracțiunii de a cărei comitere este acuzată persoana [a se vedea articolul 191 alin.(3¹), (3²) din Cod]. Așadar, la originea aplicării liberării provizorii ca măsură alternativă stă problema aplicării sau a neaplicării arestării (preventive sau la domiciliu). Prin urmare, din această perspectivă, Curtea nu constată nicio deficiență care ar putea ridica probleme privind calitatea legii.

25. Cu referire la opinia autorului excepției, potrivit căreia măsura liberării provizorii nu poate fi aplicată față de o persoană care nu se află, *de facto*, în stare privată de libertate, Curtea menționează că o asemenea opinie denotă o interpretare neunitară a normelor incidente. Astfel, deși la extinderea măsurii liberării provizorii sub control judiciar se pornește de la situația premisă a stării condiționate de libertate a persoanei, examenul pe care îl realizează instanța de judecată include **aprecierea subzistenței temeiurilor pentru luarea măsurii privative de libertate**, *i.e.* arestul preventiv sau arestul la domiciliu, deoarece, pentru a putea dispune liberarea provizorie sub control judiciar, care constituie o măsură alternativă pentru arest, instanța trebuie să verifice *a priori* îndeplinirea condițiilor pentru dispunerea măsurii privative de libertate.

26. Astfel, ca urmare a acestui examen, **tocmai datorită constatării unor circumstanțe care permit desfășurarea normală a procesului penal în lipsa aplicării măsurii privative** instanța va dispune liberarea provizorie sub control judiciar, având în vedere că nu este necesară privarea de libertate a persoanei, pentru că prevenția poate fi realizată prin restrângerea unor alte drepturi decât dreptul la libertate [a se vedea în acest sens articolul 191 alin.(3) din Cod].

27. Curtea menționează că această concluzie rezultă inclusiv din teza a II-a a alineatului (3¹) din articolul 191 din Codul de procedură penală, care prevede că, în cazul în care motivele care au determinat luarea măsurii se mențin sau au apărut motive noi care să justifice menținerea acesteia, liberarea provizorie sub control judiciar se extinde, de fiecare dată, pentru termenul prevăzut la alin.(1).

28. Astfel, la prelungirea termenului măsurii liberării provizorii sub control judiciar, instanța nu îndeplinește o formalitate procesuală, ci are în vedere ansamblul circumstanțelor cauzei, implicit pe cele referitoare la aplicarea măsurii preventive privative de libertate care au precedat aplicarea liberării

provizorii sub control judiciar. Doar instanța este în măsură să aprecieze oportunitatea dispunerii liberării provizorii, apreciere care presupune o analiză a cauzei.

29. În același timp, atunci când se descoperă fapte și circumstanțe care nu au fost cunoscute la data admiterii cererii de liberare și care împiedică liberarea provizorie sau în cazul în care învinuitul sau inculpatul cu rea-credință nu îndeplinește obligațiile stabilite sau atunci când a săvârșit o nouă infracțiune cu intenție, **măsura liberării provizorii sub control judiciar este revocată, dispunându-se arestarea preventivă sau arestarea la domiciliu a persoanei** [a se vedea articolul 193 alineatele (1) și (2) din Cod].

30. Așadar, procedura aplicării, a prelungirii sau a revocării liberării provizorii trebuie înțeleasă ca un tot unitar împreună cu elementele sale constitutive. Condițiile legale și circumstanțele de fapt care permit prelungirea sau care impun revocarea măsurii, inclusiv posibilitatea aplicării arestului, se examinează, la fiecare etapă, de către o autoritate judiciară.

31. În baza considerentelor menționate *supra*, Curtea constată că nu poate fi reținută opinia autorului excepției de neconstituționalitate, potrivit căreia măsura liberării provizorii sub control judiciar poate fi aplicată exclusiv în cazul aflării, *de facto*, a persoanei în arest preventiv sau în arest la domiciliu.

32. Cu privire la alte părți ale sesizării, Curtea menționează că excepția de neconstituționalitate reprezintă un instrument de apărare a drepturilor și a libertăților fundamentale și poate fi ridicată doar ca un incident în cadrul examinării acțiunii principale. Prin urmare, **norma contestată trebuie să aibă incidență în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței de judecată** (a se vedea [Hotărârea nr.2 din 9 februarie 2016](#), § 78).

33. Astfel, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, din această perspectivă, în partea referitoare la controlul constituționalității întregului Cod de procedură penală, a punctelor 71 și 72 din [Legea nr.66 din 5 aprilie 2012](#) pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală.

34. Cu privire la neconstituționalitatea prevederilor articolului 88 din [Codul penal](#), Curtea menționează că incriminarea faptelor în legile penale, stabilirea pedepsei pentru acestea, precum și alte reglementări, se întemeiază pe rațiuni de politică penală care constituie o atribuție a legislatorului și nu ține de competența Curții Constituționale (a se vedea [Hotărârea nr.21 din 22 iulie 2016](#), § 54). Prin urmare, acest aspect al excepției de neconstituționalitate este inadmisibil.

35. Așadar, în baza celor menționate *supra*, Curtea constată că sesizarea este inadmisibilă și nu poate fi acceptată pentru examinarea sa în fond.

Din aceste motive, în baza articolului 26 alin.(1) din [Legea cu privire la Curtea Constituțională](#) și a articolelor 61 alin.(3) și 64 din [Codul jurisdicției constituționale](#), Curtea Constituțională

DECIDE:

1. Se declară inadmisibilă sesizarea privind excepția de neconstituționalitate:

- a textului „liberarea provizorie sub” din punctul 8) al alineatului (3) din articolul 175 din Codul de procedură penală;

- a articolului 191 din Codul de procedură penală;

- a întregului Cod de procedură penală;

- a punctelor 71 și 72 din [Legea nr.66 din 5 aprilie 2012](#) pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală;

- a [Legii nr.58 din 29 martie 2018](#) pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală;

- și a articolului 88 din [Codul penal](#),

ridicată de către dl avocat Gheorghe Malic, în dosarul nr.16rj-338/18, pendinte la Curtea de Apel Chișinău.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

PREȘEDINTE Mihai POALELUNGI

